

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18Csp/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819200421
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:3819200421.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v spore žalobkyne: W. N., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom D., G. XX/XX, občan SR, zastúpená: Občianske združenie Centrum správnej pomoci Prievidza, IČO: 51876141, 1. mája 388/8, Lehota pod Vtáčnikom proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom Tomášiková 48, Bratislava, IČO: 00151653, právne zastúpený: AK JUDr. Marek Hic, s.r.o., so sídlom P. O. Hviezdoslavova 10 625/23 B, Martin, IČO: 36865036, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 740,06 EUR takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný **m á** voči žalobkyni nárok na trovy konania v rozsahu 100 %, o ich výške súd rozhodne samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou, doručenu tunajšiemu súdu dňa 28.01.2019 domáhala proti žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 740,06 EUR a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že takúto žalobu podáva z dôvodu, že je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor vyrieši, odstráni neistotu vzťahu účastníkov konania a vytvorí pevný základ pre jeho usporiadanie, pričom súd podrobí zmluvu súdnej kontrole v súlade s únieovým právom. So žalovaným bol uzavretý úverový právny úkon, ktorý sa stal právnym rámcom na poskytnutie finančných prostriedkov pre žalobkyňu. Ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je koncipovaná tak, že nezabezpečuje rovnosť a vyváženosť účastníkov zmluvného vzťahu, obsahuje neprijateľné podmienky a jej obsah pri podpise nebolo možné ovplyvniť, žalovaný pri uzatváraní predmetnej zmluvy použil nekalé praktiky, čo potvrdilo aj MS SR vo svojej odpovedi na žiadosť o posúdenie úverovej zmluvy č. 03793918017 zo dňa 23.04.2010, ktorej predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 8.000,- EUR, v zmluve absentujú obligatórne náležitosti podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov prípadne poradie v akom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia a adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Ide o vopred pripravenú zmluvu, ktorú veriteľ opakovane uzatvára a používa vo vzťahu k neurčitému okruhu spotrebiteľov, ktorej obsah nemá spotrebiteľ možnosť ovplyvniť a nakoľko predmetná zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti vyžadované zákonom, považuje sa úver za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva obsahuje aj neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú spôsobilé založiť hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa napr. 1.spracovateľský poplatok a poplatok za správu úveru - jedná sa o neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože ide o finančné záväzky spotrebiteľa za plnenia, ktoré mu po materiálnej stránke nie sú dodané a slúžia v skutočnosti záujmom dodávateľa, pričom odplatom veriteľa za poskytnutie úveru sú úroky; 2. ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia, napr. v prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas, je banka oprávnená najmä vyhlásiť mimoriadnu

splatnosť, postúpiť pohľadávku, je neprijateľné, aby porušenie akejkoľvek zmluvnej povinnosti bolo postihované tou najprísnejšou sankciou, akou je strata výhody splátok, spotrebiteľ je vystavený neistote v otázke splatnosti jeho dlhu, čo sa považuje za neprijateľné z pohľadu zásad dobrých mravov a zmluvnej spravodlivosti za neprípustné; 3. podmienenie práva na predčasné splatenie úveru splnením podmienok banky - podľa ust. § 6 zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je spotrebiteľovi garantované bezpodmienečné právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti; 4. skryté prenesenie dôkazného bremena vo veci oboznámenie sa spotrebiteľa s obchodnými podmienkami, poisťovacími podmienkami, formulárom pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, pričom prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde a u iných štátnych orgánov. Predmetná zmluvná podmienka zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa; 5. ustanovenie, podľa ktorého zmluvné vzťahy, vyplývajúce z úverovej zmluvy sa riadia Obchodným zákonníkom je neprijateľné, právny vzťah medzi účastníkmi, založený predmetnou zmluvou sa neriadí podľa všeobecnej právnej úpravy obsiahnutej v Obchodnom zákonníku, ale aj Občianskym zákonníkom. Z uvedeného dôvodu sa zmluva považuje za uzavretú v rozpore so zákonom. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 8.000,- EUR, žalobkyňa bola povinná splatiť žalovanému istinu úveru v 119 mesačných splátkach, s výškou splátky 102,11 EUR a jednej splátky vo výške 17,10,- EUR, celková suma úveru predstavuje 12.168,19 EUR, pričom zmluva neobsahuje údaj o celkovej čiastke úveru, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, obsahuje iba celkové náklady spojené s úverom a to vo výške 4.356,29 EUR, pričom aj táto suma je úplne zavádzajúca a sporná, nakoľko celkové náklady majú predstavovať sumu 4.151,09 EUR. Na základe uvedeného má žalobkyňa za to, že predmetná Zmluva o splátkovom úvere č. 0373918017 je bezúročná a bez poplatkov a teda žalobkyňa, ako spotrebiteľ je povinná uhradiť len reálne poskytnutú sumu. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 8.000,- EUR, nakoľko žalovaný odpočítal spracovateľský poplatok vo výške 189,17 EUR, reálne bola žalobkyni poskytnutá suma vo výške 7.810,83 EUR, ku dňu podania žaloby žalobkyňa uhradila sumu celkom 8.550,89 EUR a teda jej vznikol nárok na vyplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške 740,06 EUR. Žalobkyňa žiadala jednak vyhovieť žalobe a jednak aby súd podrobil spotrebiteľskú zmluvu súdnej kontrole. I napriek všetkému uvedenému, kedy sa žalovaný bezdôvodne obohatil, tento naďalej trvá na tom, že žalobkyňa je jeho dlžníkom a žiada od nej ďalšie plnenia bez právneho dôvodu.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 18Csp/9/2019 - 30 zo dňa 01.02.2019, ktorým žalobe vyhovel. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonnej lehote odpor, a to podaním zo dňa 19.02.2019, ktoré doručil súdu dňa 20.02.2019. V podanom odpore uviedol, že mu nebola doručená čitateľná žaloba a ide o nečitateľné podanie, v ktorom sa uvádza, že Zmluva o splátkovom úvere údajne neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom u absencie náležitosti adresy predávajúceho na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 4 ods. 2 písm. d) cit. zákona), uvedené je pre účely splátkového predaja, a vôbec nejde o adresu veriteľa, ktorý nie je predávajúcim, uvedené sa žalovaného teda vôbec netýka. Žalobkyňa uvádza rôzne generické tvrdenia a úvahy o údajných neprijateľných podmienkach, ktoré sú v celom rozsahu nesprávne, nesprávne sú tvrdenia aj o tom, že zmluva neobsahuje údaj o celkovej čiastke, ktorú má dlžník zaplatiť. Žalobkyňa ďalej uvádza, že jej vznikol nárok na vyplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške 740,06 EUR, pričom uvedené nie je nijako špecifikované, hoci z tvrdení žalobkyne v jej podaní je zrejmé, že malo byť vykonané väčšie množstvo rôznych mesačných plnení. V žalobe je uvedených množstvo prevažne právnych tvrdení za absencie podstatných skutkových tvrdení, pričom viaceré tvrdenia je nerelevantných vo vzťahu k vymedzenému predmetu konania, ale ide aj o tvrdenia, ktoré sú v rozpore s právnym stavom veci, zo strany žalobkyne sú prezentované zavádzajúce tvrdenia, neindividualizované a nepreukázané. Konanie žalobkyne je konaním protiprávnym, v rozpore s dobrými mravmi resp. šikanóznym výkonom práva a výlučným účelom celého konania je „vyhnutie sa“ splneniu povinností vyplývajúcich z postavenia žalobcu ako dlžníka. Žaloba resp. podanie, ktoré by mohlo byť žalobou nie je podaním úplným, v podstatnej časti v ňom absentuje individualizované odôvodnenie vo vzťahu k predmetu konania (§ 132 ods. 1 CSP). Existencia spôsobilej žaloby je podmienkou existencie konania. Prostriedkom procesnej obrany je popieranie skutkových a dôkazných tvrdení, t.j. na riadne splnené procesné povinnosti žalobcu môže reagovať žalovaný a nie naopak. Podanie žalobkyne nie je návrhom úplným a riadnym, žalobkyňa uvádza viaceré neúplných skutkových tvrdení, prevažne všeobecnej povahy. Žalobkyňa žiada nejaké vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom existuje nekonečné množstvo tvrdení, ako špecifikovať žalovanú sumu 740,06 EUR a jedno plnenie v tejto výške nebolo nikdy na predmetný úver plnené, z uvedeného nie je možné zistiť čo, koľko a kedy sa reálne hradilo ako aj to, čo konkrétne má byť bezdôvodným obohatením, žalobkyňa ani neuvádza žiadne

konkrétne plnenia, ktoré mali dať údajne vzniknúť bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného, pričom nestačí tvrdiť, že zaplatila akúsi celkovú sumu, keď žiadne takéto plnenie vcelku vykonané nebolo a každé plnenie má svoj samostatný právny osud. Žalobkyňa je povinná presne označiť každé plnenie, ktoré žiada vydať, t.j. je povinná presne uviesť vo vzťahu ku každej platbe, ktorá má byť plnením bez právneho dôvodu kto, kedy, koľko plnil, aká časť plnenia má byť bezdôvodným obohatením a kto má byť tým, kto sa bezdôvodne obohatil. Pričom žiadne konkrétne plnenia rovnako ako ďalšie rozhodujúce skutočnosti nie sú/neboli žalobkyňou tvrdené, žalobkyňa si bezdôvodné obohatenie vymedzila výlučne matematicky, prostým odpočítaním ním uvádzaných číselných hodnôt, pričom ani tieto hodnoty nie sú sami osebe relevantným tvrdením o konkrétnom plnení, ktoré sa má vydať. Je povinnosťou žalobcu, aby si splnil svoje procesné povinnosti. Žalobkyňa si nespĺnila ani povinnosť relevantného tvrdenia, ani povinnosť dôkaznú a preto nemôže uniesť ani bremeno tvrdenia, ani dôkazné bremeno a z uvedeného dôvodu musí byť žalobný návrh zamietnutý. Domnienky žalobkyne o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru odhládnuv od procesnej neúplnosti tvrdenia z dôvodu údajnej absencie náležitostí riadnej výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, či z dôvodu neexistujúcej povinnosti, týkajúcej sa predávajúceho, nemá žiadnu oporu v právnej úprave platnej a účinnej v čase uskutočnenia právneho úkonu. Zo žiadneho ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplývala povinnosť, aby údaj o splátke spotrebiteľského úveru bol rozčlenený na časť pripadajúcu na istinu a na časť pripadajúcu na príslušenstvo. Je to tiež v rozpore s rozhodovacou praxou najvyšších justičných autorít a so zmyslom a účelom noriem a výkladom podávaným súdmi v čase uzatvorenia zmluvy. Predmetná úverová zmluva má všetky náležitosti vyžadované všeobecne záväznými právnymi predpismi, žalovaný je presvedčený, že žiaden nárok neexistuje a za stavu, kedy žalobkyňa zlyhala v riadnom tvrdení rozhodujúcich skutočností, výlučne z dôvodu právnej opatrnosti žalovaný vznáša námietku premičania akéhokoľvek práva, na základe ktorého žalobkyňa žiada uhradenie sumy 740,06 EUR resp. z ktorého si vyvodzuje v žalobe uplatnený nárok na zaplatenie 740,06 EUR, vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti a porušenia práva na zákonného sudcu. Predmetná úverová zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti a v celom rozsahu je platná. Ak žalobkyňa neodstráni vady podania, žiadal návrh zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania.

3. Žalobkyňa sa k podanému odporu vyjadrila v podaní, doručenom súdu dňa 28.03.2019 (č.l. 82 spisu). Uviedla, že v žalobe na vydanie bezdôvodného obohatenia sa nachádzajú všetky skutočnosti, ktoré opodstatňujú hmotnoprávny nárok vo veci samej. Žalobkyňa popiera, že by jej vyjadrenia v žalobe boli neúplné, má za to, že podanie spĺňa všetky požiadavky v zmysle § 132 ods. 1 CSP a z tohto dôvodu ani nemohla byť porušená zásada rovnosti účastníkov konania. Má za to, že v súlade so zásadou ochrany spotrebiteľa je potrebné na vzťahy, týkajúce sa spotrebiteľa aplikovať právnu úpravu § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (OZ). Žalobkyňa má jednoznačne preukázané, že predmetná Zmluva o splátkovom úvere z 23.04.2010 by mala byť považovaná za bezúročnú a bez poplatkov, nakoľko jej chýbajú zákonom požadované náležitosti. Obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, keď spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Aj veriteľ v spotrebiteľských zmluvách nečlení splátky na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, toto je potrebné hodnotiť ako neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 OZ, je to veriteľ kto svojvoľne a nekontrolovane priraduje splátky spotrebiteľa a určuje, aká časť sa použije na splátky odmeny veriteľa, pričom spotrebiteľ nemá žiadnu moc skontrolovať, podľa akého kľúča toto veriteľ robí, ide o nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 7 ods. 2 písm. b) zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktorá spočíva v tom, že spotrebiteľovi sú predložené na podpis zmluvy, v ktorých nie je uvedené, v akej výške bude mesačne spotrebiteľ hradíť úroky úverov ako odmenu veriteľa a v akom pomere bude splácať istinu úveru, takouto obchodnou praktikou je spôsobovaná značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalobkyňa má za to, že súdu preukázala, čo, koľko a kedy hradila, nakoľko sa jedná o splátkový úver a teda bol splácaný formou mesačných splátok, to znamená, že žalovaná suma ani nemohla byť uhradená vcelku. Žalovaný uzatváral zmluvu s použitím nekalých obchodných praktík (§ 7 zák.č. 250/2007 Z.z.) a preto boli splnené zákonné podmienky a predpoklady na vydanie bezdôvodného obohatenia. Skutkovou okolnosťou, od ktorej žalobkyňa odvíja plynutie subjektívnej premičacej lehoty je zaplatenie splátok úveru žalovanému, nakoľko v tom čase ešte žalobkyňa nemohla vedieť a ani nevedela, že sa žalovaný bezdôvodne obohacuje, pretože si myslela, že žalovaný voči nej postupuje s odbornou starostlivosťou, žalobkyňa má za to, že na predmetný zmluvný vzťah sa vzťahuje 10-ročný premičacia lehota (s poukazom na Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/122/2017 zo dňa 12.12.2017). Žalobkyňa využila svoje zákonné právo žalobou o vydanie bezdôvodného obohatenia bezprostredne po tom, čo sa dozvedela o skutočnosti, že žalovaný použil nekalé praktiky pri uzatváraní zmluvy, t.j.

začiatok plynutia premlčacej doby sa viaže na vedomosť o tom, kedy sa žalobca dozvedel o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto zaň zodpovedá. Zotrvála na podanej žalobe o vydanie sumy 740,06 EUR titulom bezdôvodného obohatenia.

4. Súd vec prejednal v neprítomnosti žalovaného s jeho súhlasom, za účasti právneho zástupcu žalovaného, vo veci vykonal dokazovanie prednesom zástupcu žalobkyne, výsluchom žalobkyne, prednesom zástupcu žalovaného, listinnými dôkazmi, najmä žalobou, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 01.03.2018, Zmluvou o splátkovom úvere z 23.04.2010, výpisom z účtu č. SK50 7500 0000 0040 2285 5411, výpisom z účtu žalobkyne za obdobie od 23.04.2010 do 31.12.2017, platobným rozkazom z 01.02.2019, odporom z 19.02.2019, uznesením z 14.03.2019, vyjadrením žalobkyne k odporu z 28.03.2019, predložením relevantných dôkazov z 19.07.2019, výpočtom RPMN z portálu finančné kalkulačky, vyjadrením žalovaného z 31.01.2020 a z 2.2.2020, Obchodnými podmienkami žalovaného, odpoveďou NBS z 11.01.2017 ako aj ostatným obsahom súdneho spisu.

5. Súd zistil nasledovný skutkový stav:

5.1. Zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0373918017 zo dňa 23.04.2010 vyplýva, že žalobkyňa v postavení dlžníka a žalovaný uzavreli zmluvu, ktorej predmetom bolo poskytnutie splátkového úveru v sume, mene a za podmienok dohodnutých v zmluve vrátane povinnosti dlžníka za podmienok dohodnutých v zmluve poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v úverovej zmluve. Zo zmluvy vyplýva výška úveru 8.000,- EUR, druh úveru: spotrebný úver na čokoľvek pre vysokoškolákov, výška úrokovej sadzby 8,50% ročne, spôsob poskytnutia úveru: jednorázovo bezhotovostne, spracovateľský poplatok: 189,17 EUR, ktorý bol uhradený pri uzatvorení úverovej zmluvy z prostriedkov úveru, poplatok za správu úveru 1,99 EUR mesačne odo dňa uzatvorenia zmluvy, výška splátky od prvého čerpania do 30.04.2010 vo výške 17,10 EUR /mesačne a od 25.05.2010 vo výške 102,11 EUR mesačne k 25.dňu v mesiaci ako splátka istiny, úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov a nákladov banky spojených s úverom, konečná splatnosť úveru 25.03.2020, RPMN 10,09%, priemerná hodnota RPMN 14,92%, celkové náklady spojené s úverom: 4.356,29 EUR. Dlžník vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú Všeobecné obchodné podmienky, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené Zverejnením, súhlasí s nimi a bude ich dodržiavať. Dlžník tiež vyhlásil, že bol zo strany žalovaného písomne informovaný pred podpisom tejto zmluvy o zmluvných podmienkach podľa § 4 zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to prostredníctvom Formuláru o zmluvných podmienkach o spotrebiteľskom úvere. Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka, zmluva bola oboma zmluvnými stranami podpísaná dňa 23.04.2010.

5.2. Zo žalobkyňou predložených výpisov z účtu (č.l. 13 až 28) vyplýva, že bol čerpaný úver vo výške 8.000,- EUR, s úrokovou sadzbou 8,50% , zostatok k 31.12.2010 bol 7.844,15 EUR, k 31.12.2011 7.079,96 EUR, k 31.12.2012 6.544,- EUR, k 31.12.2013 5.919,91 EUR, k 31.12.2014 5.342,81 EUR, k 31.12.2015 5.289,90 EUR, k 31.12.2016 4.113,82 EUR, k 31.12.2017 4.237,64 EUR.

5.3. Z listiny na č.l. 12 vyplýva, že dňa 08.06.2018 bola elektronicky odoslaná platba z účtu SK50 7500 0000 0040 2285 5411 v sume 200,- EUR, z účtu názov: N. O. na protiúčet č.: Z XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX(pričom posledných 10 resp. 11 číslic predstavuje číslo predmetnej spotrebiteľskej zmluvy).

5.4. V podaní zo dňa 19.07.2019, označenom ako Odpoveď na výzvu - predloženie relevantných dôkazov žalobkyňa uviedla, že istina úveru bola splatená vkladom zo dňa 14.10.2016 z účtu č. SK7500 0000 0040 2285 5411 v sume 913,35 EUR, vyúčtované ako 7. splátka v poradí zo dňa 14.10.2016 vo výške 101,53 EUR, touto splátkou bola istina preplatená o sumu 44,67 EUR, splátka zo dňa 14.10.2016 v sume 101,53 EUR ako 8. splátka v poradí, splátka zo dňa 14.10.2016 v sume 101,53 EUR ako 9. splátka v poradí, splátka zo dňa 30.12.2016 v sume 77,- EUR, zo dňa 03.03.2017 v sume 24,53 EUR, dňa 03.03.2017 v sume 101,53 EUR, dňa 03.03.2017 v sume 89,27 EUR, vklad zo dňa 08.06.2018 v sume 200,- EUR bol bezhotovostným prevodom.

5.5. Z výpisu z účtu predmetného spotrebiteľského úveru za rok 2016 vyplýva, že dňa 14.10.2016 bola na účet úveru č. XXXXXXXXXX v SLSP, a.s. poukázaná suma 913,35 EUR jednorázovo z účtu pod

názvom N. O., následne toho istého dňa t.j. 14.10.2016 bolo na úver žalobkyne zaúčtovaných 9 splátok v sumách 1 x 101,11 EUR a 8 x po 101,53 EUR, dňa 31.12.2016 bola na účet úveru č. XXXXXXXXXX v SLSP, a.s. poukázaná z účtu pod názvom Mária Blahová suma 77,- EUR a následne bola toho istého dňa zaúčtovaná na úver žalobkyne splátka v sume 77,- EUR, na tento účet bola poukázaná ďalej dňa 03.03.2017 suma 24,53 EUR, 101,53 EUR a suma 89,27 EUR z prostriedkov, ktoré boli na úver poukázané dňa 03.03.2017 súdu neznámo kým ako vklad na predplatok v sume 215,33 EUR.

5.6. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovaného z 01.03.2018 vyplýva, že žalovaný v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery vyhlásil ku dňu 28.02.2018 mimoriadnu splatnosť pohľadávky z predmetnej zmluvy č. 373918017.

5.7.V žiadosti o odpoveď MS SR z 18.06.2018 sa uvádza, že zmluva podľa názoru MS SR neobsahuje v zmysle § 4 ods. 1 zák.č. 281/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch náležitosti a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho platenia a adresu veriteľa na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, zároveň mal autor odpovede za to, že zmluva obsahuje niektoré neprijateľné zmluvné podmienky, tieto, ako je zrejmé, žalobkyňa prevzala do obsahu svojej žaloby. Záverom odpovede je uvedené, že toto stanovisko je len odporúčaním, vyjadruje právny názor, ktorý nemá všeobecne záväzný charakter a nie je pre súd záväzný.

5.8. Zástupca žalobkyne na pojednávaní dňa 04.10.2019 uviedol, že žalobkyňa uzavrela so žalovaným úverovú zmluvu č. 0373918017 dňa 23.4.2010, kde sa žalovaný zaviazal poskytnúť úver vo výške 8.000,- EUR, reálne však poskytol úver vo výške 7.810,83 EUR, nakoľko ešte pred poskytnutím celkovej čiastky si započítal spracovateľský poplatok vo výške 189,17 EUR, ktorý žalobkyňa chápe ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, žalobkyňi nebolo v tejto sume nič dodané. Žiadna služba. Takže reálne jej bolo poskytnuté 7.810,83 EUR, podľa výpisov, ktoré sú súčasťou spisu, zaplatila celkovú sumu vo výške 8.550,89 EUR, čiže došlo k preplateniu vo výške 740,06 EUR. Ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa Občianskeho zákonníka (§ 53 a nasl.) a ide aj o spotrebiteľský úver podľa zákona 258/2001 Z.z.. Úverová zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky: spracovateľský poplatok 189,17 EUR, poplatok za správu úveru vo výške 1,99 EUR, že banka je oprávnená uplatniť si svoje práva na rozhodcovskom súde, že prípadné spory bude riešiť pred Rozhodcovským súdom, kde dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťou úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené Zverejnením, VOP ani sadzobník poplatkov žalobkyňi nikdy ani vykladaný, ani doručený ani ňou podpísaný nebol, že dlžník vyhlasuje, že bol bankou informovaný o skutočnostiach podľa § 37 ods. 2 Zákona o bankách, pri podpise tejto zmluvy nebolo žalobkyňi nič vysvetlené, jediné, čo jej bolo vysvetlené je výška poskytnutého úveru a výška splátky, Formulár o zmluvných podmienkach o spotrebiteľskom úvere nebol vystavený, že zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné vzťahy sa budú riadiť podľa § 262 Obchodného zákonníka, ide o spotrebiteľský spor kde je na jednej strane banka a na druhej strane je spotrebiteľ a preto má prednosť Občiansky zákonník pred Obchodným zákonníkom. Podľa zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva musí mať určité náležitosti, jednou z nich je RPMN, ktorá je v zmluve uvedená vo výške 10,09 %, podľa kalkulačky a výpočtu žalobkyne je RPMN vo výške 10,62 %, ktorá je v neprospech žalobkyne. Podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, ak zmluva neobsahuje náležitosti resp. ak je výpočet RPMN v neprospech spotrebiteľa, treba chápať úver ako bezúročný a bezpoplatkový. Dňa 01.03.2018 vyhlásil žalovaný mimoriadnu splatnosť, kde sa odvoláva, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne a.s. s účinnosťou od 1.1.2015. Žalobkyňa tieto podmienky v živote nevidela, neboli jej poskytnuté. Takže to splatnenie nie je platné. Na základe uvedeného žalobkyňa žiadala, aby žalovaný vydal bezdôvodné obohatenie vo výške 740,06 EUR, doložila do spisu výpisy z úverového účtu a tam je všetko. V prípade ak v tom žalovanej strane niečo chýba, tak žalobkyňa môže dožiadať do dôkazov kompletný výpis z účtu. Na pojednávaní dňa 04.03.2020 zástupca žalobkyne svoj prednes doplnil a uviedol, že listu žalobkyne, ktorým sa obrátila na MS SR o posúdenie svojej zmluvy predchádzal list od žalovaného, že mu je ešte dlžná 4.000,- EUR, na základe toho ona potom oslovila MS SR so žiadosťou o posúdenie spotrebiteľskej zmluvy. V záverečnej reči zástupca žalobkyne zotrval na žalobe tak, ako bola napísaná.

5.9. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 04.10.2019 namietol, že zo strany zástupcu žalobkyne nešlo o prednes žaloby, ale v podstatnej časti išlo o uvádzanie nových skutočností, nových skutkových tvrdení napr. len RPMN a nejaký výpočet na základe akejsi kalkulačky a pod.. V tomto smere je jasne stanovené v § 139 a nasl. CSP čo je zmena žaloby a je to aj doplnenie skutkových tvrdení. To všetko malo byť uvedené v žalobe, to znamená tieto veci nie sú nejakým spôsobom relevantné a môžu byť do konania vnášané vyslovene iba písomným úkonom, zákon to tak stanovuje, je to dispozíčný úkon vo veci samej a je to návrh. Vo všeobecnosti sa s týmto postupom zástupca žalovaného stretáva opakovane zo strany tohto zástupcu. Považuje za nemorálne a absurdné, aby niekto, kto nie je advokát opakovane zastupoval stranu sporu v súdnom pojednávaní vedenom voči SLSP a.s. a bez splnenia zákonných požiadaviek v podstate vykonával podnikateľskú činnosť s tým, že tento postup sa deje opakovane, to znamená, že neprednáša sa žaloba, ale zahlučuje sa ako súd tak aj protistrana nejakými ďalšími tvrdeniami, ktoré majú slúžiť len k tomu, aby sa účelovo predlžovalo konanie. Je úplne zjavné, že tento postup je šikanózný a v zjavnom rozpore so zákonom. Poukázal na čl.5 základných princípov CSP. S poukazom na judikatúru najvyšších justičných autorít, ak niekto žiada vydať bezdôvodné obohatenie, musí uviesť, čo konkrétne žiada. To znamená v prvom rade musí tvrdiť čo plnil, ktoré plnenie žiada. To že nikto netvrdí nejaké konkrétne plnenia, reálne absolútne znemožňuje akúkoľvek obranu. A ak chce meniť skutkové tvrdenia, musí podať návrh na zmenu žaloby. V tomto smere poukázal nielen na ustanovenie § 139 a nasl. CSP, ale aj na ustálenú rozhodovaciu prax NS SR aj pred účinnosťou CSP, napr. rozhodnutia sp. zn. 5Obo 96/2011, 5Obo/1/2012, 3Obo/17/2015 atď. z ktorých citoval právnu vetu: „pod zmenou žaloby treba chápať zmenu akejkoľvek náležitosti, ktorú žaloba má mať a za zmenu žaloby treba považovať zmenu rozhodujúcich skutkových okolností, na ktorých žaloba spočíva“. To znamená, že ak sa žalobkyňa rozhodla tvrdiť to, čo má byť v skutočnosti bezdôvodným obohatením v takom prípade po doručení žaloby uvedené môže byť relevantné procesne vo vzťahu k súdu a k druhej strane len na základe skutočnosti, že je podaný návrh na zmenu žaloby a zároveň súd rozhodne o tom, že zmenu žaloby pripúšťa. To znamená, že musí tu byť súdne rozhodnutie. Povinnosť rozčlenenia splátky, je tu rozsiahla judikatúra ako Súdneho dvora tak aj NS SR. Námetka premlčania je vznesená len z opatrnosti v prípade, ak by nárok existoval, ale žiadny takýto nárok neexistuje, reálne tu nijaký nárok neexistuje. Boli uvádzané jediné dve skutočnosti, k nerozčleneniu splátky poukázal na ustálenú judikatúru, ktorá tu existuje napr. rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C42/2015 a najnovšia vo veci C331/2018 a rozhodnutia NS SR sp. zn.: 3Cdo 146/2017, 3Cdo 56/2018, 3Cdo 126/2018 4Cdo 187/2017, 4Cdo 211/2017. Pritom najviac prehliadaným aspektom, na ktorý osobitne poukazuje aj Súdny dvor EÚ je aplikácia princípu proporcionality, osobitne rozhodnutie C42/2015 a zároveň aj C565/2012, C279/2008. Súdny dvor EÚ jednoznačne zaujal stanovisko vo vzťahu k tomu, že primeranosť sankcie musí byť teoreticky primeraná závažnosti porušenia povinnosti, pričom zdôvodnil to, že zmyslom ustanovení je to, aby spotrebiteľ poznal výšku svojho mesačného nákladu a nerozčlenenie splátky nemá vo vzťahu k uvedenému vôbec žiadnu pridanú hodnotu, z uvedeného dôvodu takáto sankcia by bola neproporčná a v rozpore so stavom únie. Netreba zabúdať na to, že tu je právo na podnikanie, právo na zisk, právo na úhradu nákladov atď. a nie je úlohou právneho poriadku, aby vymýšľal „pseudodôvody“ na to, ako veriteľa zbaviť oprávnených benefitov zo zmluvného vzťahu a zároveň popchnúť dlžníka k tomu, aby neplnil svoje riadne dohodnuté záväzky. Tá zmluva je písomná, je úplne jasná, splátka je jednoznačne špecifikovaná. NBS ako primárny dohľadový orgán vo vzťahu k uvedenému zákonu konštatuje, že žiadna takáto povinnosť rozčlenenia splátky neexistovala. Vo vzťahu k druhej údajne chýbajúcej náležitosti je doslova absurdné nielen v kontexte princípu proporcionality, kedy nie je zjavné, aký vplyv by mohlo mať nejaké špecifické neuvedenie adresy na reklamáciu na ekonomické posúdenie vo vzťahu k záväzku spotrebiteľa, ktorého dôsledkom by malo byť zbavenie veriteľa práva na akýkoľvek zisk z úverového obchodu, ale predovšetkým z ohľadu na to, že táto adresa uvedená je priamo v zmluve, po tom, ako sú označené zmluvné strany, je tam uvedená adresa, zároveň ak by si žalobca riadne plnil svoje procesné povinnosti tak, ako to vyplýva z ust. čl. 2 ods. 3 je zjavné, že súčasťou zmluvy sú okrem iného špecifikované súčasti, medzi ktorými je aj reklamačný poriadok, kde sa detailný spôsob reklamácie upravuje. Takže ani uvedené nie je dôvodné a ide o prepisované generické kompiláty, ktoré niekto kopíruje bez vzťahu k veci a tak ich treba aj posudzovať. V záverečnej reči poukázal na podľa neho základnú skutočnosť a to nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne vo vzťahu k akémukoľvek plneniu. To znamená, že plnenia, na ktoré odkazuje, aj to procesne neúplne a nerelevantne žalobkyňa boli zjavne vykonané niekým iným. Bol to p. O. N., potom to bola p. O. N. a takisto bol realizovaný vklad v hotovosti, ale to niekým iným, pretože tam nie je označená žalobkyňa. Mal za to, že predmetná zmluva je v poriadku a že zaoberanie sa nárokom je nadbytočné, pretože nie je preukázaná aktívna vecná legitímácia. Žiadal preto žalobu zamietnuť.

5.10. Žalobkyňa sa vo svojej účastníckej výpovedi vyjadrila, že o tom, že sa žalovaný mal na jej úkor bezdôvodne obohatiť sa dozvedela po tom, čo jej na základe ňou poslanej žiadosti prišla z MS SR odpoveď k posúdeniu jej zmluvy, ďalej uviedla, že p. O. N. je jej brat a p. O. N. je jej matka.

5.11. Po prvom pojednávaní žalovaný podal do sporu prostredníctvom svojho právneho zástupcu podanie zo dňa 31.01.2020, v ktorom poukázal na to, že každá strana sporu má zaručené právo na nestranný súd, a súd tu nie je v postavení zástupcu niektorej zo strán. Ak teda žalovaný o.i. poukazuje na povinnosť riadneho tvrdenia, ide o procesnú povinnosť, ktorá nemôže byť nahrádzaná činnosťou súdu. Povinnosť tvrdenia a to dostatočne určitého, úplného, tak aj povinnosť dôkazná, t.j. označenie dôkazov na preukázanie tvrdených skutočností, s povinnosťou tieto priložiť k žalobe v čase jej podania je daná. Povinnosť strany tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu. Žalobkyňa si nespĺnila ani povinnosť relevantného tvrdenia, ani povinnosť dôkaznú a preto nemôže uniesť ani bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno a z uvedeného dôvodu musí byť žalobný návrh zamietnutý. V súlade s § 139 a § 140 CSP, ak chce žalobca meniť obsah žaloby vo vzťahu k zmene/doplneniu skutkových tvrdení, môže sa tak stať výlučne na základe jeho návrhu a s privolením súdu vo forme súdneho uznesenia, pričom za zmenu žaloby treba považovať aj zmenu tzv. rozhodujúcich skutkových okolností (skutkového stavu), na ktorých žaloba spočíva. Žalobkyňa nepodala žiaden návrh na pripustenie zmeny žaloby spočívajúci v zmene/doplnení rozhodujúcich skutkových tvrdení a súd ani o ničom takom nerozhodoval. Z uvedeného dôvodu akékoľvek iné skutkové tvrdenia ako tie, obsiahnuté v žalobe v čase po doručení žaloby žalovanému nie sú procesne relevantné a netvoria predmet konania, bez ohľadu na to, či boli vyslovené na pojednávaní vo veci, alebo boli uvedené v nejakom písomnom podaní, podanom v čase po doručení žaloby. Relevantný je tak výlučne obsah žaloby. Doplnenie skutkových tvrdení je výlučne v dispozícii žalobcu a nie je povinnosťou súdu skutkový stav namiesto žalobcu dopĺňať. Uvedené sa týka aj podania žalobkyne, ktoré bolo doručené súdu 22.07.2019, navyše tvrdenia v ňom uvádzané sú nezrozumiteľné, dňa 14.10.2016 bola realizovaná jediná platba, jediné plnenie vo výške 913,35 EUR z prostriedkov, účtu vo vlastníctve p. O., t.j. zjavne inej osoby ako žalobkyňa, ktorá tak nemôže preukázať aktívnu vecnú legitimáciu, zaúčtovanie nie je reálnym poskytnutím plnenia, rovnako ako u sumy 77,- EUR (plnenie z 30.12.2016) z prostriedkov z účtu vo vlastníctve p. O. N., kedy taktiež žalobkyňa nemôže preukázať aktívnu vecnú legitimáciu, splátky dňa 03.03.2017 z prostriedkov z účtu p. O. N., kedy taktiež žalobkyňa nemôže preukázať aktívnu vecnú legitimáciu. Predpokladom aby bolo možné uvažovať o vzniku práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je, že došlo k plneniu zo strany osoby, ktorá žiada toto konkrétne plnenie vydať, uvedené plnenia však vôbec neposkytovala žalobkyňa. Žalobkyňa po tom, čo bola vyzvaná na prednes žaloby namiesto toho uvádzala nové a v podstatnej časti nezrozumiteľné tvrdenia, pričom aký nárok bol na súde uplatnený, či bol uplatnený určito a aká je jeho splatnosť, ktoré konkrétne plnenia sa žiada vydať, čo je významne a priamo späté s podstatou tohto konania. Žalovaný vo svojom vyjadrení ďalej poukázal na povinnosť eurokonformného výkladu. Žalovaný zdôraznil, že dňa 23.04.2010 došlo k uzatvoreniu Zmluvy o splátkovom úvere č. 0373918017. Žalovaný si svoju povinnosť z predmetnej zmluvy splnil a poskytol žalobkyňi úver vo výške 8.000,- EUR, všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podmieňujúce jej platnosť sú v zmluve jasným a zrozumiteľným spôsobom dohodnuté a obsiahnuté. Žalobkyňa bez vzťahu k predmetu sporu poukazuje na údajné neprijateľné zmluvné podmienky. Zo zmluvy vyplýva, že zmluvné vzťahy vyplývajúce z úverovej zmluvy sa riadia Obchodným zákonníkom. Zmluva o úvere je absolútnym obchodom a nemôže byť neprijateľné, čo stanovuje zákon vo svojich kogentných pravidlách. K spracovateľskému poplatku žalovaný uviedol, že bol vo výške 189,17 EUR uhradený pri uzatvorení zmluvy z prostriedkov úveru, keďže ide o cenové dojednanie, toto je vylúčené zo spotrebiteľského prieskumu a nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou (čl.4 ods. 2 smernice 93/13 EHS resp. § 53 ods. 1 OZ). Vo vzťahu k poplatku za správu úveru bolo jeho požadovanie s účinnosťou od 10.06.2013 zakázané zák.č. 132/2013 Z.z. a od uvedeného dátumu ho žalovaný nepožaduje. Hoci žalobkyňa v žalobe poukazuje na ust. § 37 a § 39 OZ, neprijateľná podmienka, ak by v zmluve aj bola obsiahnutá, čo určite nie je tento prípad nevedie k údajnému následku vo forme neplatnosti celého právneho úkonu, neprijateľné podmienky majú charakter dojednání vedľajších a určite nespôsobujú neplatnosť zmluvy. Pokiaľ ide o vplyv konštatovania nekalosti zmluvných podmienok na platnosť predmetnej zmluvy podľa čl.6 smernice 93/13 zmluva podľa týchto podmienok bude pre strany naďalej záväzná, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok. Vôľa zmluvných strán predmetnej zmluvy je úplne zrejmá, zmluva je platná, s jasným obsahom, čo vyplýva aj z následného konania strán (poskytnutie úveru, čerpanie úveru a splácanie úveru). Žalovaný na základe uvedeného žiadal žalobu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania. V podaní z 02.02.2020 žalovaný zopakoval tvrdenia ním uvádzané v spore doposiaľ s tým, že doplnil k otázke premlčania, že táto je relevantná výlučne v prípade, ak tu právo

existuje, pričom však podľa § 451 OZ základným predpokladom, aby bolo možné uvažovať o vzniku práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je, že došlo k nejakému plneniu zo strany osoby, ktorá žiada toto konkrétne plnenie vydať. Pričom podľa neho išlo o plnenie p. O. N. a p. O. Blahovej a nie žalobkyne.

6. Vzhľadom k tomu, že napriek novým skutočnostiam, uvádzaným žalobkyňou prostredníctvom svojho zástupcu po podaní žaloby ňou nebol v spore podaný návrh na zmenu žaloby (z dôvodu doplnenia rozhodujúcich skutočností) v zmysle celého ust. § 140 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd vychádzal len zo skutkových tvrdení obsiahnutých v písomne podanej žalobe zo dňa 25.01.2019.

7. Žalovaný podal v spore námietku miestnej nepríslušnosti tunajšieho súdu pri prvom úkone ktorý mu patrilo. S poukazom na § 19 písm. d) CSP v spojení s § 42 CSP mal súd za to, že námietka nie je dôvodná, preto vec prejednal a rozhodol, majúc za to, že je súdom miestne príslušným na prejednanie a rozhodnutie veci.

8. Súd žalobu posúdil podľa týchto ustanovení zákonov:

8.1. Podľa § 60 CSP stranami sú žalobca a žalovaný.

8.2. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

8.3. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

9. Vykonaným dokazovaním má súd preukázané, že v prejednávannej veci sa žalobkyňa ako spotrebiteľ domáha voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia v sume 740,06 EUR na tom skutkovom základe, že na základe spotrebiteľskej Zmluvy o splátkovom úvere č. 0373918017 zo dňa 23.04.2010 jej žalovaný poskytol finančné prostriedky v sume 8.000,- EUR, žalobkyňa má za to, že predmetná zmluva je bezúročná a bez poplatkov a teda žalobkyňa v postavení spotrebiteľa je povinná žalovanému uhradiť len reálne poskytnutú sumu úveru vo výške 7.810,83 EUR a to po odrátaní sumy 189,17 EUR ako spracovateľského poplatku od sumy 8.000,- EUR. Žalobkyňa tvrdí, že ku dňu podania žaloby uhradila žalovanému celkom sumu 8.550,89 EUR a vznikol jej nárok na vyplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške 740,06 EUR. V prvom rade sa súd zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne, pričom v tejto súvislosti poznamenáva, že súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. V danom prípade však aktívnu vecnú legitímáciu v procesnej obrane namietol aj žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu a to jednak písomne a následne aj ústne vo svojom prednese na súdnom pojednávaní. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej existenciou tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, existenciou tvrdenej povinnosti na strane žalovaného je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009). Aktívnu vecnú legitímáciu sa pritom rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobkyňa nie je aktívne legitímovaná na podanie tejto žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia. Vecná legitímácia je teoretická konštrukcia, ktorá vo vzťahu k stranám sporu resp. účastníkom konania vyjadruje stav, vyplývajúci z hmotného a niekedy aj procesného práva, ktorý v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo k neúspechu v konaní. Vyjadruje postavenie účastníka v hmotnoprávnom vzťahu. V aktívnej vecnej legitímácii ide o nositeľa oprávnení, v pasívnej vecnej legitímácii ide o nositeľa povinností. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí a musí existovať v čase vyhlásenia rozsudku. Z výpisu z účtu úveru za rok 2016 vyplýva, že dňa 14.10.2016 bola na účet úveru č. 373918017 v SLSP, a.s. poukázaná suma 913,35 EUR jednorázovo z účtu pod názvom „N. O.“, následne toho istého dňa t.j. 14.10.2016 bolo na predmetný úver zaúčtovaných 9 splátok v sumách 1 x 101,11 EUR a 8 x po 101,53 EUR, dňa 31.12.2016 bola na účet úveru č. 373918017 v SLSP, a.s. poukázaná z účtu pod názvom „O. N.“ suma 77,- EUR a následne bola toho istého dňa zaúčtovaná na úver splátka v sume 77,- EUR, na tento účet bola

poukázaná ďalej dňa 03.03.2017 suma 24,53 EUR, 101,53 EUR a suma 89,27 EUR a to z prostriedkov, ktoré boli na účet úveru poukázané dňa 03.03.2017 neznámo kým ako „vklad na predplatok“ v sume 215,33 EUR. Z listiny na č.l. 12 vyplýva, že dňa 08.06.2018 bola elektronicky odoslaná platba z účtu SK50 7500 0000 0040 2285 5411 v sume 200,- EUR, z účtu pod názvom „N. O.“ na účet úveru č. 373918017 vedený v SLSP, a.s.. Žalobkyňa sa vo svojej účastníckej výpovedi vyjadrila, že O. N. je jej brat a O. N. jej matka, čím súd zidentifikoval tieto subjekty ako reálne existujúce osoby. Na námietku nedostatku aktívnej legitímácie opakovane vznesenej žalovaným na súdnom pojednávaní dňa 04.03.2020 žalobkyňa nijakým spôsobom v spore nezareagovala a zástupca žalobkyne zotrval na žalobe tak, ako bola písomne podaná. Základným predpokladom na vydanie bezdôvodného obohatenia je, že došlo k plneniu subjektom, ktorý o vydanie bezdôvodného obohatenia žiada. Žalobkyňa v spore neuniesla dôkazné bremeno svojho tvrdenia, že to bola práve ona, kto žalovanému plnenia nad rámec istiny poskytol a teda že došlo zo strany žalovaného k obohateniu na jej úkor. Z výpisu z úveru, ktorý žalobkyňa predložila ako listinný dôkaz je zrejmé, že sumu 913,35 EUR na účet predmetného úveru poukázal brat žalobkyne, rovnako tak dňa 08.06.2018 sumu 200,- EUR, sumu 77,- EUR na účet úveru poukázala dňa 31.12.2016 matka žalobkyne a sumu 03.03.2017 neznámy subjekt. Súd ponechal priestor žalobkyne, aby reagovala na námietku nedostatku aktívnej legitímácie v spore, na námietku nijakým relevantným spôsobom nereagovala, ani neprodukovala žiadne také dôkazy, ktoré by jej vecnú legitímáciu hodnoverným spôsobom preukázali. Súd sa tak stotožnil s procesnou obranou žalovaného, ktorý sa o. i. bránil aj nedostatkom aktívnej legitímácie žalobkyne v spore, poukazoval na to, že žalobkyňa nemôže byť aktívne vecne legitimovaná vo vzťahu k žalobnému nároku na vydanie bezdôvodného plnenia, pretože ho nikdy neposkytla a tak sa na jej úkor nemohol nikto obohatiť.

10.Otázka vecnej legitímácie vyplýva z hmotného práva a súd nemôže o tomto nedostatku žalobcu poučiť. Neposkytnutím poučenia v tomto prípade nedochádza k odňatiu možnosti pred súdom konať, lebo súd je povinný poskytnúť strane sporu iba poučenie o jeho procesných právach. Poučenie o vecnej legitímácii by bolo poučením o tom, kto má byť podľa hmotného práva účastníkom konania; také poučenie by ale presiahlo poučovaciu povinnosť súdu a bolo by v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov konania (viď rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo 197/2010). Nakoľko aktívnu vecnú legitímáciu žalobkyne nebolo možné zistiť, resp. vyvodiť zo žalobkyňou predložených listinných dôkazov, súdu neostávalo iné, ako žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie zamietnuť. Z ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky vyplýva, že ak sa zamieťa žaloba pre nedostatok vecnej legitímácie, je vylúčené, aby sa súd súčasne zaoberal žalobou vo veci samej. Z uvedených dôvodov pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne súd žalobu proti žalovanému v celom rozsahu zamietol.

11.O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 218 ods. 1 veta druhá CSP, v zmysle ktorého vo výroku súd rozhodne tiež o nároku na náhradu trov konania, ak sa o ňom nerozhoduje samostatne. Existenciu dôvodov pre nepriznanie náhrady trov konania súd nezistil (§ 257 CSP). V zmysle uvedených ust. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V spore bol žalovaný v celom rozsahu úspešný, preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania voči žalobkyne. O konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 363 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva

v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 62 ods. 1 CMP aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.